

cella, & re-
matur exa-
mum, Caro-
li Canoni-
zationem fieri
posse retule-
runt.

Supradicti
Card. cau-
sam accur-
atissime reco-
ferunt, & in
eandem sen-
tentiam con-
venerunt.

In publi-
co Consistorio
Advocatus
ausu consistorialis
Pape de
Canonizatione
diserte di-
xit, & Regis
Philippi no-
mine suppli-
cavit.

Qui in fami-
liis Consi-
storio de hoc
sermone ha-
bit, & omnes
B. Carolum
Canoniza-
tum esse di-
xerunt.

Idem Pont.
Deo gratias
egit.

Hic itaque
die 1. No-
vembrii, rite,
& recte omni-
bus servatis,
ille Pontifex
B. Carolum
Sanctum esse
pronunciat,
& SS. Consi-
storium Ca-
talogo adscri-
bit.

daviffemus, ipsi ex novo processu, auctori-
tate apostolica, per Venerabiles Fratres no-
stros Philippum Comensem, & Claudium
Placentinum Episcopos confecto, & ad se
missio mandato nostro, diu multumque ne-
gocio discussio, & accurate examinatio, No-
bis primum, deinde Cardinalibus praedictis
tamdem retulerunt, constare de Beati Car-
oli sanctitate vitae, excellentia fidei, & mira-
culis, & omnia ad Canonizationem, a sacris
Canonibus requisita, legitime fuisse proba-
ta, ita ut si Nobis videretur, ad Servi Dei
Canonizationis solemnem actum procedere
possumus.

§. 51. Restabat, ut relationem Auditorum,
& universam causam de more iisdem
Cardinales accuratissime recenserent, &
pro rei gravitate recognoscerent, id quod
cum recte, fideliterque praestitissent, idem
que omnes censuissent, ac deinde Venerabilis
Frater Noster Dominicus Episcopus Ostiensis,
& Veliternensis, S. R. E. Cardinalis Pinellus
nuncupatus, eorum antiquior, suam, Collegarum
que sententiam, cum totius summa processus
retulisset in Consistorio nostro secreto,
reliqui Cardinales, qui aderant, in eandem
sententiam concesserunt.

§. 52. Quapropter sequenti publico
Consistorio, in quo pro Canonizatione dis-
serte dixit dilectus filius Julius Roma Aulae
nostrae Consistorialis Advocatus, ac nomi-
ne praedicti Philippi Regis Nobis humiliter
supplicavit, Nos de tanti momenti nego-
cio, ut par erat, deliberaturi cum iisdem
Cardinalibus, & Episcopis in Curia praesentibus
respondimus, & Cardinales, & Episcopos,
qui tunc aderant, hortati sumus, ut elemosinis,
jejunii, & orationibus Spiritus Sancti
auxilium devote implorarent.

§. 53. Cum vero in semipublico Consistorio,
quod ex more deinde habuimus, vocatis non
solum Cardinalibus, sed etiam Patriarchis,
Archiepiscopis, & Episcopis praedictis, ac
praesentibus nostris, ac Sedis Apostolicae
Notariis, ac Sacri Palatii nostri Apostolici
causarum Auditoribus, Nos de vita, & miraculis
beati Caroli, quae oportebat, proposuiffemus,
omnes Beatum Carolum canonizandum esse
apertis suffragiis censuerunt.

§. 54. Quorum unanimi consensu audito
aperuimus os nostrum in benedictionibus, &
gratias egimus divinae elementiae, quod
tantam gratiam tribuiffet puero suo, ac per
eum honorificare vellet ministerium nostrum,
& Canonizationis declaravimus diem,
adhortantes omnes, ut junctis nobiscum
precibus, elemosinis, jejunii, & sacrificiis
Spiritus Sancti gratiam infirmitati nostrae
in eam rem procurarent.

§. 55. Denique cum nihil restaret eorum,
quae ex Sanctorum Patrum auctoritate,
sacrorum Canonum decretis, ac S. R. E.
antiqua consuetudine agenda, & observanda
sunt, hodie in Sacrosancta Beati Petri
Principis Apostolorum Basilica, in qua so-
lemnem ritum, cum iisdem Venerabilibus
Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriar-

chis, Archiepiscopis, Episcopis praedictis,
Romanae Curiae Praelatis, Officialibus, ac
familiaribus nostris, Clero seculari, & regulari,
ac maxima populi frequentia mane convenimus,
post repetitas pro Canonizationis decreto
petitiones nomine ejusdem Philippi Regis,
a dilecto filio nostro Ferdinando Sancti
Eusebii Presbytero Cardinale, per Julium
Advocatum praedictum, post sacros Hymnos,
Litaniae, aliasque preces, post Spiritus
Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem
Sanctae, & individuae Trinitatis, ac fidei
Catholicae exaltationem & Religionis
Christiane augmentum, auctoritate Dei
Onnipotentis Patris, & Filii, & Spiritu
Sancti, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli,
ac nostra, de Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum,
Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe
praesentium, consilio, & unanimi consensu,
boni mem. Carolum Borromaeum, dum vixit,
Tituli S. Praxedis Presbyterum Cardinalem,
& Archiepiscopum Mediolanensem, de
ejus sanctitate vitae, fidei sinceritate, &
miraculis plene constabat, & constat,
Sanctum esse definitivimus, ac sanctorum
Confessorum Pontificum Catalogo adscribendum
decrevimus, prout praesentium tenore
definitum, decernimus, & adscribimus,
illumque omnes fideles venerari mandavimus,
& mandamus.

§. 56. Statuentes, ut ab universali Ecclesia
in ejus honorem Ecclesiae, & Altariae,
in quibus sacrificia Deo offerantur, adificari,
& consecrari possint, & singulis annis
die 4. Novembris Festum ipsius, & officium
sancti Confessoris Pontificis ad Breviarium
Romani praescriptum devote celebretur.

§. 57. Eademque auctoritate omnibus
Christifidelibus, vere poenitentibus, & confessis,
qui annis singulis eodem die Festo, ad
sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit,
devote accesserint visitandum, unum annum,
& unam quadragesimam, iis vero qui in
ejusdem Festi octava, quadraginta dies
de injunctis, seu quomodolibet debitis
poenitentibus, misericorditer in Domino
relaxavimus, ac relaxamus in forma
Ecclesiae consueta.

§. 58. Postremo Deum Patrem aeternum,
Regemque gloriae Christum Patris sempiterni
Filium, ac sanctum Paraclitum Spiritum
unum Deum, unum Dominum, laudibus,
& confessionibus venerati, sacroque Hymno
decantato, solemnem Orationem Confessorum
Pontificum per Beati Caroli merita rite sumus
precati, atque ad Altare Sancti Petri
Apostoli Missam egimus, cum ejusdem
Sancti Pontificis commemoratione, omnibusque
Christifidelibus tunc praesentibus plenariam
omnium peccatorum suorum Indulgentiam,
& remissionem concessimus.

§. 59. Equum est igitur, dare Nos gloriam,
& honorem, & benedictionem venturi saeculi
saeculorum, qui benedixit conservum nostrum
in omni benedictione spirituali, ut esset
sanctus, & immaculatus

Ejusque Festum die 4. ejusdem Mensis agi praecipitur.

Eadem die plus sepulchrum visitantibus indulgentias elargitur.

Deinde ad Altare Sancti Petri, Missam egit, cum S. Caroli commemoratione.

Dat. postremo gloriam Deo omnes, que apud eum orare hortatur, ut B. Carolum Ecclesiae suae patro-

num praeflare dignetur.

Exemplis hujus Bullae cre-
di jubet.

Sanctionem-
que poenalem
appont.

Dat. die 1. Nov. 1610. An. VI.

Pape subsc.

Card. subsc.

coram ipso, & cum illum dederit Nobis Dominus tamquam fulgentem stellam in hac nocte peccatorum, tribulationum nostrarum, ad eam ad divinam clementiam ore, & opere supplicantes, ut Carolus Ecclesia, quam vehementer dilexit, profit etiam meritis, & exemplo, adfit patrocinio, & in tempore iracundiae fiat reconciliatio, per Christum Dominum nostrum.

§. 60. Ceterum, quia difficile foret, praesentes nostras literas ad singula loca, ubi operis esset, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constituta munitis, eadem ubique fides habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

§. 61. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, Statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Rome apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae 1610. Kal. Novem. Pont. Nostri Anno VI.

Ego Paulus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

- * Ego A. Maria Episc. Praesb. Card. Gallus.
- * Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulus.
- * Ego Evang. tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Casentin.
- * Ego Fr. Gregorius tit. S. Mariae Transylv. Presb. Cardinalis de Monte Elpero.
- * Ego Franc. Maria tit. S. Mariae in Ara-celi Presb. Card. a Monte.
- * Ego Flaminius tit. S. Mariae de Pace Presb. Card. Platus.
- * Ego Federicus tit. S. Mariae Angelorum Presb. Cardinalis Borromaeus.
- * Ego Petrus tit. S. Jo. & Pauli Presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
- * Ego Octavianus tit. S. Sabinae Presb. Card. Bandinus.
- * Ego L. tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Cardinalis Blanchettus.
- * Ego Bartholom. tit. S. Mariae in Porticu Presb. Card. Casinus.
- * Ego Franciscus tit. S. Mariae de Populo Presb. Card. Mantica.
- * Ego Jo. B. tit. S. Priscae Presb. Cardinalis Bevilacqua.
- * Ego Dominicus tit. S. Petri in Monte Aureo Presb. Cardinalis Toussus.
- * Ego Robertus tit. S. Mariae in Via Presb. Card. Bellarminus.
- * Ego Dominicus S. S. Duodecim Apostolorum Presb. Card. Gymnasium.
- * Ego Antonius tit. S. Crucis in Hiernsalem Presb. Card. Zapata.
- * Ego Carolus tit. S. Clementis Presb. Card. de Comitibus.

- * Ego Jacobus tit. S. Stephani in Monte Caelio Presb. Card. Sannesius.
- * Ego Erminius tit. S. Mariae Transpontinae Presb. Cardinalis de Valentibus.
- * Ego Ferdinandus tit. S. Eusebii Presb. Card.
- * Ego Scipio tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Burgbesius, Major Penitentiarius.
- * Ego Jo. Garzia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Cardinalis Millinus.
- * Ego Marcellus Card. Lantes tit. SS. Quirici, & Juliae.
- * Ego P. Cardinalis de la Roche Foucault tit. S. Calixti.
- * Ego Michael Angelus Tontus Cardinalis Nazarenus tit. S. Bartholomaei.
- * Ego Fabricius Cardinalis Verallus tit. S. Augustini.
- * Ego Jo. Baptista tit. S. Sixti Card. Lenius.
- * Ego Alexander S. Laurentii in Damaso Diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
- * Ego Odoardus S. Eustachii Diac. Card. Farnesius.
- * Ego A. S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Perceus.
- * Ego Jo. Baptista S. Mariae in Cosmedin Diac. Card. Detus.
- * Ego A. S. Agathe Diac. Card. Capponius.

CLXII.

Declaratio, & extensio Constitutionis Clementis VIII. circa formam communicandi Indulgentias, ad Canonicos, & Capitulum Basilicae Lateranensis de Urbe, & alios quoscumque, hujusmodi facultatem communicandi Indulgentias habentes.

Circa praescriptionem communicandi indulgentias, vide supra Constit. CCCL. Clementis VIII. quae incipit, Quaecumque, fol. 85.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Quae salubriter a Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus constituta sunt, ut ab omnibus praesertim in Alma Urbe nostra inviolabiliter observentur, ex officio nostri debito providere tenemur, prout in Domino conspiciamus expedire.

§. 1. Olim siquidem feli. record. Clementis Papa VIII. Praedecessor Noster, volens nonnullas pravas consuetudines tollere, quae irreperant in usu facultatum a Sede Apostolica concessarum nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus, & Institutis, ac etiam Christifidelium saecularium, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum nationum, nominum, & Institutorum tam in praedicta Alma Urbe Nostra, quam in aliis Civitatibus, & locis Christiani Orbis institutis erigendi, & instituendi, nec non etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes, eisque privilegia, Indulgentias, facultates, ali-

Exordium.

Clemens VIII. praescripsit omnibus Regularibus, & institutis, formam sibi aggregandi alias Confraternitates, & Congregationes, cum indulgentiarum communicatione, ut in sua Constit. citata.

aliasque spirituales gratias, & Indulta sibi concessa respective communicandi, perpetuo valitura Constitutione, qua incipit, Quacumque a Sede Apostolica, facultates hujusmodi moderando, Indulgentias, aliasque spirituales gratias communicandas, & formulam eandem Confraternitates, & Congregationes erigendi, instituti, aggregandi, & respective communicandi praescripsit, & alia constituit, voluit, & ordinavit, prout in literis in hujusmodi forma Brevis, sub Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1604. Pontificatus sui Anno decimotertio, desuper expeditis plenius continetur.

Canonici, & Capitulum Basilicae Lateranensis de Urbe, in d. Conf. non comprehendunt. Hic igitur Pontifex declarat, dictum Capitulum Lateranense, & alia quaecumque quo ad indulgentias per ea alii communicandas comprehendunt. §. 2. Cum autem, sicut accepimus, dilecti filii Capitulum, & Canonici Basilicae Lateranensis de eadem Urbe, di versis ubique constitutas Ecclesias, vel Cappellas, seu Altaria, vel Oratoria eidem Basilicae submittere, subijcere, annectere, incorporare, ac in Basilica praedicta membrum recipere, atque in submissione, subiectione, annexione, incorporatione, & receptione hujusmodi eisdem, nec non aliis similiter Ecclesiis, Cappellis, Altaribus, seu Oratoriis, & piis locis adificatis, & constructis in solo Lateranensi varias Indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, indulta, & privilegia concedere soleant, dictae Constitutionis forma, eo quod in ea se non comprehendunt, minime servata.

§. 3. Propterea Nos volentes, ut Constitutio praedicta tam ab eisdem Lateranensis Ecclesiae Capitulo, & Canonici, quam ab aliis quibuscumque jus, & facultatem communicandi hujusmodi Indulgentias habentibus, ut par est, sine discrimine in posterum observetur, Constitutionem, & literas praedictas dicti Clementis Praedecessoris cum suis clausulis, & decretis ad Basilicae Lateranensis, & aliarum Basilicarum, & Ecclesiarum quarumcumque Capitula, Canonicos, & quavis aliis personas similes facultates habentes, illisque nentes, ad effectum videlicet, ut ipsa Capitula, & Canonici, ac persona, nullas in posterum Indulgentias communicare possint, nisi praedictae Constitutionis forma servata, & eas solummodo, qua a Nobis illis praescribentur, auctoritate apostolica, tenore praesentium extendimus, & ab ipsis, perinde ac si eorum expressa mentio in dictis literis facta esset, perpetuis futuris temporibus, sub poenis in eisdem literis contentis, inviolabiliter observari praecipimus, & mandamus.

§. 4. Non obstantibus praemissis, & omnibus illis, qua idem Clemens Praedecessor dictis in literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus tamen, quod Indulgentiae, peccatorum remissiones, gratiae, & privilegia per dictum Capitulum, & Canonicos Lateranenses vigore Indulgentiarum eis a Sede praedicta concessorum quibuscumque Ecclesiis, Cappellis, Altaribus, Oratoriis, & locis piis hactenus concessa, & communicata in suo robore permanent.

Clausula derogatoria.

§. 5. Quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum &c. 3. Novembris 1610. Anno Sexto.

CLXIII.

Confirmantur Constitutiones Collegii Borromaei Papiensis a Friderico Cardinali Borromaeo correctae, & in volumen redactae.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Alias felic. record. Sixtus Papa V. Praedecessor Noster supplicationibus dilecti filii Nostri Friderici Tit. Sanctae Mariae Angelorum Presbyteri Cardinalis Borromaei nuncupati tunc in minoribus constituti, ac Collegii etiam Borromaei nuncupati in Civitate Papiensi, erecti Administratoris inclinatus, Constitutiones, & Ordinationes pro dicti Collegii recte administrandi, gubernandique ratione juxta mentem, & voluntatem gloriose memoriae Sancti Caroli nuper a Nobis suffragantibus ejus meritis ad Omnipotentis Dei laudem, & Catholicae Ecclesiae exaltationem numero, & cathalogo Sanctorum adscripti, ipsius Collegii fundatoris editas perpetuo confirmavit, & approbavit, & per ipsius Collegii Administratorem, Rectorem, & Collegiales, aliasque dicti Collegii personas tunc, & pro tempore existentes observari mandavit, prout in ipsius Sixti Praedecessoris literis in simili forma Brevis expeditis plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Fridericus Cardinalis Nobis nuper exposuit, nonnullae ex dictis Constitutionibus, & Ordinationibus utiliter, & salubriter tunc editae temporum varietate, & rerum vicissitudine sic exigentibus correctae, & aliae de novo de ipsius Friderici Cardinalis mandato additae, in unum volumen compilatae, revisae, & approbatae fuerint, cupiatque idem Fridericus Cardinalis Constitutiones, & Ordinationes hujusmodi sic correctas, immutatas, de novo additas, revisas, & approbatas pro illarum subsistentia firmiori, ac ut inviolabiliter ab Administratore, Rectore, Collegialibus, & personis praedictis, aliisque, ad quos pro tempore spectabit, inviolabiliter observentur, nostro, & Apostolicae Sedis munimine roborari, Nobis idcirco dictus Fridericus Cardinalis humiliter supplicaverit, ut easdem Constitutiones, & Ordinationes correctas, immutatas, & de novo editas confirmare de benignitate apostolica dignaremur.

Transumptum fides.

Dat. die 3. Nov. 1610. An. VI.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Sixtus V. Constitutio Collegii Papiensis confirmavit.

Eas vero cum immutatis aliquo ex parte duxerit Card. Fridericus Borromaeus.

Nos

§. 3. Nos igitur Constitutionum, & Ordinationum praedictarum tenores praesentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso praesentibus infererentur, pro expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones, & Ordinationes praedictas sic correctas, immutatas, & de novo additas, revisas, & approbatas, omniaque, & singula in eis contenta pro optimo ipsius Collegii, illiusque Collegialium, & rerum, & bonorum regimine, & administratione, apostolica auctoritate, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuae, & inviolabilis apostolicae firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerunt in eisdem, supplemus, ipsiusque Collegii Administratorem, Rectorem, & Collegiales, aliasque dicti Collegii personas nunc, & pro tempore existentes ad earundem Constitutionum, & Ordinationum observantiam teneri, & obligatos existere, ac ob illarum non observationem poenas in eisdem Constitutionibus, & Ordinationibus contentas incurrere volumus.

§. 4. Et ita per quoscumque judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 5. Et nihilominus Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Mediolanensi, ac Papiensi, & Lauden. Episcopis per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios Constitutiones, & Ordinationes praedictas ab eisdem Collegii Administratore, Rectore, Collegialibus, & aliis personis nunc, & pro tempore existentibus, etiam sub censuris, & poenis tam ecclesiasticis, quam pecuniariis eorum, & cujuslibet ipsorum arbitrio moderandis, & applicandis, reclamatione, recurso, aut exceptione quibuscumque cessantibus inviolabiliter observari faciant; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac eisdem Constitutionibus, & Ordinationibus non parentes per easdem censuras, & poenas, appellatione postposita compescendo, ipsaque censuras, & poenas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 6. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, ac una, & Concilio generali edita de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Collegii etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, in Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

si in iudiciis delinendum.

Executores deputantur.

Derogatio contrariis.

dultis, & literis apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, & exprimerentur praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: Aut si Administratores, Rectori, Collegialibus, & personis praedictis, vel quibusvis aliis communitate, aut divisa ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Decemb. 1610. Pontificatus nostri Anno VI.

CLXIV.

Quod Archiepiscopi, & Episcopi in partibus Indiarum Maris Oceani sub ditione Regis Catholici existent, non possint suscipere munus consecrationis, nisi in dictis partibus Indiarum.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Accipimus, non sine animi nostri dolore, quod licet se. re. Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster per suas in simili forma Brevis expeditas literas monuerit, & attente hortatus fuerit omnes, & singulos Archiepiscopos, & Episcopos, de quorum personis Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis in partibus Indiarum maris Oceani sub ditione charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici existent, provisum erat, & ex tunc futuris temporibus provideretur, ut ex Hispania in primo transitu navium ad partes Indiarum praedictarum de hujusmodi transitu certiores facti, ad Ecclesias suas personaliter accederent, alioquin fructus ipsarum Ecclesiarum usque ad eorum adventum ad Ecclesias praedictas decurrendos amitterent; nihilominus promoti ad Ecclesias hujusmodi, seu multi ex illis absque legitima causa ad suas Ecclesias accedere differunt, & in Hispania commorantes fructus, redditus, & proventus earundem Ecclesiarum exigunt, non sine animarum sibi commissarum salutis detrimento.

§. 2. Quare Nos huic malo quantum

Dat. die 3. Dec. 1610. An. VI.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Causae facio. di. Decretis.

Decretum de quo in Rubrica.

Indulgentiarum nonnullorum concessio pro faciliori Episcoporum consecratione.

Fructus inobediendum Capitulis Ecclesiarum addicuntur.

Derogatio Conciliorum.

tum cum Domino possumus, obviare cupientes de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium in Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis, de quorum personis Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis in partibus Indiarum Maris Oceani sub ditione dicti Philippi Regis existentibus, ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus provideri contigerit, ne alio in loco, quam in partibus Indiarum praedictarum munus consecrationis suscipiant apostolica auctoritate, tenore praesentium perpetuo inhibemus;

§. 3. Et quia illis impossibile foret munus consecrationis infra tres menses, prout de jure tenentur a die illorum provisionis, & professionis hujusmodi computandos suscipere, & in partibus Indiarum praedictarum plures Episcopi, qui muneris consecrationis hujusmodi impetitioni assistant difficile semper convenire possunt, ideo sic promotis, tempus trium mensium ad suscipiendum munus consecrationis praesentium a die eorum ad primum portum Insularum, sive continentis, ubi eorum existant Ecclesiae dictarum Indiarum appulsus currere debere declaramus. Et insuper eisdem sic provisus, ut in defectum Episcoporum, & Abbatum, Assistentibus cum Episcopo duabus personis in dignitate ecclesiastica constitutis munus consecrationis suscipere libere, & licite possint, & valeant auctoritate, & tenore praedictis concedimus, & indulgemus; quodque sic promoti, qui in primo transitu navium ad partes Indiarum praedictarum de hujusmodi transitu certiores facti ad Ecclesias suas personaliter absque causa necessaria non accesserint, juxta praedicti Gregorii Praedecessoris literarum tenorem, quas per praesentes etiam confirmamus, & innovamus. fructus, redditus, & proventus suarum Ecclesiarum usque ad eorumdem adventum ad Ecclesias praedictas decurrendos amittant, illisque privati existant, & censentur, prout Nos harum serie auctoritate, & tenore similibus, omnibus fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi privamus, illosque pro ornamentis, & paramentis Ecclesiasticis, & fabrica, ac aliis rebus ad cultum divinum in dictis Ecclesiis magis necessariis assignamus, applicamus, & appropriamus.

§. 4. Ut autem mens, & voluntas nostra in praemissis debite executioni demandetur, dilectis filiis Capitulis Ecclesiarum, quarum Praesules in dicto transitu illuc non accesserint, seu munus consecrationis alio in loco susceperint, fructus, redditus, & proventus praedictos in ornamenta, & paramenta Ecclesiae, nec non fabricam, & alias res ad cultum divinum magis necessarias dividendi, atque distribuendi, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, add. Ecclesiarum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia robo-

ratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium earum Praesulibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ceterum, quia difficile foret, praesentes literas ad singula quaecumque loca, ubi necesse fuerit, deferri, volumus, quod transumptis praesentium literarum sigillo alicujus Praelati Ecclesiastici munitis, & manu Notarii publici subscriptis, eadem fides tam in Judicio, quam extra illud ubilibet adhibeatur, quae ipsis literis originalibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris, die 7. Decembris 1610., Pontificatus nostri Anno VI.

CLXV.

Facultas Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, celebrationem Conciliorum Provincialium ad duodenum differendi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Romani Pontificis circumspecta providentia interdum ea, quae per Romanos Pontifices provide, & mature statuta, & ordinata fuerunt, novis supervenientibus causis cogitur immutare, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspiciat salubriter in Domino expedire.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster per suas in simili forma Brevis expeditas literas Archiepiscopis, & Episcopis in Indiis Occidentalibus existentibus inter alia, ut Concilium Provinciale de septennio in septennium celebrare deberent, praecipit, & injunxit, prout in literis praedictis plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut ex insinuatione charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nuper accepimus, magna, & gravia incommoda ex frequentia celebrationis Conciliorum hujusmodi nascantur, cum propter non residentiam Episcoporum apud Ecclesias suas, qui ob longa, & difficilia etiam cum vite periculo junere majori ex parte temporis ab Ecclesiis suis absunt, tum etiam propter parum utiles fructus, qui ex crebra celebratione Conciliorum hujusmodi proveniunt, eo quod ubi in Conciliis hujusmodi nonnulla decreta, seu statuta pro felici Provinciarum, & Dioecesium directione, & gubernio facta, & ordinata sunt, antequam Episcopi ad Dioeceses suas jam reversi, illa debite executioni demandari facere possint, ad Concilia Provincialia hujusmodi celebranda iterum convocantur.

§. 3. Nos praemissis, & aliis iustis causis

Transumptis danda fides.

Dat. die 7. Decemb. 1610. An. VI.

Ex Reg. in Secret. Brev.

Exordium.

Gregorius XIII. Episcopus Indiarum Orientalium praecipit, Concilium Provinciale quolibet septennio celebrare.

Quod cum nimium sit difficile.

opport.

Paulus, ut ad duodenum differatur, concedit.

Derogatio Conciliorum.

Dat. die 7. Decemb. 1610. An. VI.

Ex Reg. in Secret. Brev.

Paulus Collegium Colimbrien. pro hisce Militis erigenda curaverat.

opportune providendum de solita Sedis Apostolica benignitate censuimus. Igitur Archiepiscoporum, & Episcoporum praedictorum commoditatibus, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolica potestate plenitudine, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum, ut Archiepiscopi, & Episcopi Indiarum Occidentalium ex causis superius expressis Concilii Provincialis celebrationem ad duodecim annos differre possint, nisi aliud per Sedem Apostolicam postea ordinatum fuerit, vel Episcopi, & Archiepiscopi ipsis, quandocumque visum fuerit frequentiori opus esse celebratione, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus praedictis Gregorii Praedecessoris literis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris, die 7. Decembris 1610., Pontificatus nostri Anno VI.

CLXVI.

Declaratur nova statuta edita pro Seminario Militari Sancti Jacobi de Sparha, & Sancti Benedicti de Avis in Civitate Colimbriensi, non per Ordinarium, sed per Collectorem Portugalliae esse approbanda. Priores autem, & Commendatarii dictarum Militiarum a contributione facienda ceteris Seminariis tam erectis, quam erigendis eximuntur.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Aliis charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliae, & Algarbiorum Regis Catholici nomine Nobis exposito, quod magna pars Parochialium Ecclesiarum Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum praesertim in Ulxbonen., Elboren., Colimbrien., Elnen., Faraonen., Portalegren., & aliis forsitan Dioecesium, constabat ex Praeceptoris, seu Commendatis Militiarum Sancti Jacobi de Sparha sub Regula Sancti Augustini, & Sancti Benedicti de Avis sub Regula ejusdem Sancti Benedicti, quae Parochiales Ecclesiae tam quoad animarum curam, quam quoad alia necessaria per Presbyteros Ordinum earumdem Militiarum respective profectos a praedicto Philippo Rege, qui etiam dictarum Militiarum perpetuus Administrator apostolica auctoritate deputatus existit, pro tempore praesentandos, & ab Ordinariis locorum respective institutos gubernari solebant. Et multae illarum in Civitatibus, Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

& Oppidis praecipuis eorumdem Regnorum exitebant, & propterea non solum per Priores, & Rectores, sed etiam per diversos alios earumdem Militiarum beneficos collegialiter deserviri solebant, quod quidem non nisi adhibito magno idoneorum ministrorum numero fieri poterat. Et licet in Conventibus dictarum Militiarum Grammaticae, tum morali Teologiae operam navarent, nonnulli tamen in Colimbrien., & Elboren. Universitatibus studiorum generalium expensis dictarum Militiarum seorsim, & separatim, & absque aliqua clausura, vel regularis disciplinae observantia literarum studii incumberebant, ut postea de Prioratibus, & aliis beneficiis earumdem Militiarum provisi dictis Ecclesiis interserent. Quoniam tamen praedictae Militiae pro ipsarum Ecclesiarum regimine, & administratione majori eruditorum numero indigebant; Nos dicti Philippi Regis, & Administratoris supplicationibus tunc humiliter porrectis inclinati per alias nostras in simili forma Brevis expeditas literas in praedicta Universitate studii generalis Colimbrien. unum Collegium, seu Seminarium Militiarum praedictarum, in quo sub unius Rectoris a praedicto Philippo Rege, & pro tempore existente dictarum Militiarum Administratore, seu Magno Magistro ad nutum deputandi, & amovendi cura, & gubernio aliqui praedictarum Militiarum Religiosi sub regulari clausura, & obedientia sacrae Theologiae, seu Juri Canonico operam dare debeant, perpetuo ereximus, & instituimus, & inter alia, ut praedictum Collegium, seu Seminarium Militare, & Collegiales in illud pro tempore admittendi juxta statuta, & regulas suorum Ordinum, & alias pro felici illius gubernio de novo faciendas, dummodo licite, & honeste, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, nec non Constitutionibus Apostolicis conformes existerent, & ab Ordinario loci tamquam a Sede Apostolica approbata prius examinarentur, & approbarentur regi, & gubernari deberet, statuimus, & ordinavimus.

§. 2. Ut autem Praeceptores, Commendatarii, Priores, Rectores, & alii Beneficiati, ac Milites dictarum Militiarum onus contributionis faciendae pro manutentione dicti Collegii, seu Seminarii facilius perferre possent, illos universos, & singulos a quacumque alia contributione Seminariis Ecclesiasticis in quibusvis Civitatibus, & Dioecesium, attenta eorumdem Seminariorum illarum partium reddituum ubertate, quodque ipsa Seminaria non erant in quasi possessione exigendi contributionem a dictis Militiis, etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac liberos fore, & esse decernimus, prout in dictis literis plenius continetur.

§. 3. Nunc autem cupientes per amplius Collegii, seu Seminarii hujusmodi felici gubernio, ac Rectoris, Praeceptorum, Collegialium, & Alumnorum, aliarumque personarum in eo pro tempore degentium manu-

Statuta a loci Ordinariis approbentur.

Commendatarios autem &c. a quacumque contributione ceteris Seminariis erectis, faciendae liberaverat, ut hinc uni parces essent contribuendo.

Nunc vero decernit nova statuta a Collectore solorum R. C. esse approbanda.

manutentioni prospicere, dictarum literarum tenore presentibus pro expresso habentes, supplicationibus ejusdem Philippi Regis, & Administratoris Nobis etiam super hoc humiliter porrectis inclinati, apostolica auctoritate tenore presentium statuimus, & ordinamus, quod nova Statuta, & Regulae pro gubernio dicti Collegii, seu Seminarii, non nisi per Praesidentem, & Deputatos mensae conscientiae nuncupatos fieri possint: quodque illa priusquam publicentur, per pro tempore existentem spoliatorum, & jurium Camerae Apostolicae debitorum, in Regno Portugalliae Collectorem, non autem Ordinarium examinentur, & approbentur.

Et declarat Commentarios &c. editos esse a contributionibus Seminariis et erectis, cum erigendis.

§. 4. Insuper auctoritate, & tenore praedictis Praeceptores, Commentarios, Priores, Rectores, & alios Beneficiatos dictarum Militiarum nunc, & pro tempore existentes non solum a quacumque contributione Seminariis puerorum Ecclesiasticis tunc erectis, verum etiam in quibusvis Civitatibus, & Diocesis per Ordinarios locorum in vim Decretorum Concilii Tridentini erigendis, & fundandis faciendis similiter perpetuo eximimus, & liberamus, ac exemptos, & liberos fore, & esse: Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Exequutores deputat.

§. 5. Quocirca dilectis filiis Curia causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, ac spoliatorum, & jurium Camerae nostrae Apostolicae debitorum in Portugallia, & Algarbiorum Regnis Collectori generali, ac Officiali Colimbriensi per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & pro tempore existentis Administratoris, & aliorum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet eorumdem praemissorum effectu respective pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoscumque per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Constantia. l. l.

§. 6. Non obstantibus sel. reor. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis, ac in universaliibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus

Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, nec non Militiarum praedictarum, & quarumcumque Ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis apostolicis eidem Collegio, ejusque Rectori, & Collegialibus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda esset, tenores hujusmodi presentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si Presbyteris, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 7. Decemb. 1610. Pont. Nostri Anno Sexto.

Data die 7. Dec. 1610. An. VI.

CLXVII.

Confirmatio Concordiae inter Rectorem, & Deputatos Universitatis Studii generalis Colimbriensis, ex una, & Rectorem, & Presbyteros Collegii Societatis Jesu etiam Colimbriensis, ex altera partibus, per quam ex redditibus dictae Universitatis assignantur 20. mill. scut. pro restaurandis Scholis dicti Collegii.

Ex Regest. in Secret. Breu.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis Studii generalis Colimbriensis, & Rectores, Presbyteri, & Professores Collegii Societatis Jesu etiam Colimbriensis, quod cum alias charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum, ac Portugalliae, & Algarbiorum Rex Catholicus tamquam dictae Universitatis Protector die 3. Julii 1604. praecipisset dictis Rectori, Lectores, Deputatis, & Consiliariis Universitatis hujusmodi, ut ex ejusdem Universitatis redditibus quot annis ter mille scuta, usque ad summam viginti millium scutorum Rectori, Presbyteris, & Professoribus Collegii praedicti, uti membris dictae Universitatis ad effectum perficiendi inceptam Fabricam Scholarum, in quibus Professores praedicti legerent humaniores, literas, & Artes liberales cum

Facti series.

decla-

declaratione, quod si Rector, Presbyteri, & Professores praedicti aliquo tempore desinerent legere literas humaniores, & Artes hujusmodi, & recederent a conventis cum dicta Universitate, tunc, & eo casu illi tenerentur restituere dicta viginti millia scuta, eo quia dictae Scholae sunt incorporatae praedicto Collegio, nec ab eo separari possunt: dicti vero Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis hujusmodi presentato sibi mandato praedicto dicti Philippi Regis illi obtemperare recusassent sub diversis praetextibus, & praecipue quod dicta Universitas non tenebatur construere, nec dare Rectori, Presbyteris, & Professoribus dicti Collegii praedictas Scholae. Et subinde dictus Philippus Rex visis, & mature consideratis rationibus, quae per dictam Universitatem afferbantur, die 20. Octobris 1609. iterum praecipisset Rectori, Lectores, Deputatis, & Consiliariis praedictis, ut ex redditibus dictae Universitatis solverent Rectori, Presbyteris, & Professoribus dicti Collegii, dicta 20. mill. scuta eo modo, quo alias mandaverat, cum declaratione, quod si Rector, Presbyteri, & Professores dicti Collegii aliquo tempore desinerent legere dictas lectiones, praeter restitutionem dictorum viginti millium scutorum, ad quam tenerentur, deberent etiam permittere, ut spatium sex annorum, alii Lectores in dictis locis legerent, quo tempore aliae Scholae per dictam Universitatem construerentur. Cumque inter Rectorem, Lectores, Deputatos, & Consilarios Universitatis, & Rectorem, Presbyteros, & Professores Collegii hujusmodi super solutione dictorum viginti millium scutorum materia quaestionis, nonnullaque aliae differentiae exorta essent, & Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis decem, & septem millia scuta, quae ex venditione Scholarum Collegii antiqui Artium alias Officio Sanctae Inquisitionis venditi ad Universitatem praedictam, & non ad Rectorem, Presbyteros, & Professores, Collegii praedicti, qui pretium praedictum habuerunt, spectare, aliaque praetenderent circa praemissa.

Concordia, de qua in Rubrica.

§. 2. Tandem Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis, & Rector, Presbyteri, & Professores Collegii hujusmodi quaestionem, & differentias omnes amicabiliter terminare cupientes, ad infra scriptam sub nostro, & Sedis Apostolicae beneplacito devenerunt Concordiam, videlicet, quod Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis praedictae contenti sunt solvere, prout promiserunt, Rectori, Presbyteris, & Professoribus Collegii hujusmodi supra dicta 20. mill. scuta juxta formam, & tenorem mandatorum Regiorum supra dictorum, cum praedicta declaratione, & obligatione, quod si Professores hujusmodi desinerent legere in praedictis Scholis supra dictas lectiones, Rector Presbyteri, & Professores hujusmodi sint contenti, prout ipsi sunt, quod Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universita-

tis hujusmodi faciant legere dictas lectiones in dictis Scholis per alios Lectores spatio sex annorum a die, quo Professores praedicti amplius non legent, quibus sex annis finitis, Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis hujusmodi restituere teneantur dictas Scholae Rectori, & Presbyteris Collegii hujusmodi. Insuper quod si dicta viginti millia scuta ad perfectionem dictae Fabricae non sufficient, Rectores, Presbyteri, & Professores Collegii hujusmodi non possint directe, vel indirecte, etiam dicto Philippo Rege jubente praetendere, & petere quidquam aliud, & ad hunc effectum, renunciant omnibus mandatis Regiis super hoc in futurum obtinent, & quovis modo expedien. Praeterea quod Rector, Presbyteri, & Professores hujusmodi se obligent, prout se obligarunt, ad perficiendam Fabricam infra sexdecim annos a die, quo iste contractus fortitus fuerit effectum suum, expendendo in illa pecunias, quas Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis hujusmodi illis dabunt infra sex annos, & si dicta pecuniae non sufficient, debeant supplere de suo, & perficiant dictam Fabricam infra reliquos decem annos, qui super sunt pro complemento sexdecim annorum, & pro dicto supplemento dicti Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii cedunt Rectori, Presbyteris, & Professoribus Collegii hujusmodi omne jus, si quod habent, super dictis decem, & septem millibus scutis pretii supra dictarum Scholarum Collegii antiqui Artium, cum hoc tamen, quod per hanc cessionem nullum censetur adquisitionem jus Universitati super dictis 17. mill. scutis. Ac etiam quod si Rector, Presbyteri, & Professores Collegii praedicti aliquo tempore desinant legere dictas lectiones, teneantur restituere infra sex annos, prout se obligarunt, dictae Universitati sine aliqua contradictione supra dicta scuta viginti millia, & suam ratam quolibet anno nulla per Rectorem, Lectores, Deputatos, & Consilarios hujusmodi praestita fidejussione, vel facta obligatione. Et demum, voluerunt, quod si in Fabrica dictarum Scholarum supra dicta 20. mill. scuta non impenderentur, totum, quod supererit, sit supra dictorum Rectoris, & Presbyterorum dicti Collegii, & illud Universitati praedictae restituere non teneantur, & aliis, prout in Instrumento, seu scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri.

Confirmari petitur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Rector, Lectores, Deputati, & Consilarii Universitatis, nec non Rector, Presbyteri, & Professores Collegii hujusmodi plurimum cupiant, supra dictam Concordiam pro illius subsistentia, & validitate per Nos approbari, & confirmari. Ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmatur.

§. 4. Nos igitur pacem, & unitatem, sublatis discordiis, quantum in Nobis est, confovere, ipsosque Rectorem, Lectores, Deputatos, & Consilarios Universitatis, nec non

non Rectorem, Presbyteros, & Professores Collegii hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi suspensionibus inclinati Concordiam predictam, & inde sequuta quaecumque, nec non Instrumentum, seu scripturas desuper confectas, ac omnia, & singula in illis contenta licita tamen, & honesta apostolica auctoritate tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque apostolica firmitatis robur adicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, etiam substantiales defectus, si qui in illis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Contraria solvantur.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicte Universitatis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, presentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Feb. 1611. An. VI.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 1. Febr. 1611. Pont. Nostri Anno Sexto.

CLXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Monetur Patriarcha Maronitarum, immutatos a suo Praedecessore Ritus restituat, & anathemate feriuntur, qui Maronitas Antistites in sua jurisdictionis exercitio perturbant.

PAULUS EPISCOPUS
SERVVS SERVORVM DEI

Ven. Fratri Petro Patriarchae Maronitarum Antiocheno salutem, & Apostolicam benedictionem.

Patriarcha Maronitarum studium pro grege sibi commisso.

Fraternitatis tuae literas, quas Nobis detulit dilectus filius Christi servus Georgius Monachus, eo spiritualis letitiae affectu accepimus, quo semper solemus, quae ab ista Ecclesia proficiuntur, ita Apostolica Sedi charitate conjuncta, ut disjuncta intervallo temporum, operante scilicet divina gratia, ut qui in unitate fidei unum sumus, locorum dissidiis minime sejungamur: sed majori gaudio affectu cor nostrum, quod ex eodem Georgio cognovimus, Fraternitatem tuam isto in agro Dominico tuae

cura commisso solcite versari, ac dare operam, ut licet inter istas calamitates constitutus sens cogaris semina mittere, manipulos tamen, illosque pleniores cum exultatione portare Domino possis. Quamobrem Nos sollicitudinem tuam auctoritate divinitus attributa Beati Petri Sedi juvare cupientes, motu nostro proprio, quae tuae Ecclesiae in Domino utilia fore duximus, significanda pro officii nostri debito censuimus.

Reverentur ritur nonnulli a defuncto Patriarcha immutati.

§. 2. Siquidem pervenit ad aures nostras bo: me: Petro Patriarchae decessor tuo visum esse, nonnullos antiquos Ecclesiae vestrae mores mutare, quod sane experientia docuit non adificationi, sed scandalo cedere: & quia multis factum est, non esse ab omnibus usu receptum: ac propterea expedire duximus per Apostolicam Sedem tibi permitti ad pristinas consuetudines fideles istos reducere: Relatum est enim apostolati nostro, Patriarcham predictum decessorem tuum voluisse carnibus more laicorum vesci Archiepiscopos, & Episcopos, cum tamen carnibus ex veteri consuetudine perpetuo abstinerent. Univerisque nationi vestrae quae totam quadragesimam in abstinentia a vino, & piscibus celebrabat, piscium cibum, & potum vini permisit.

Et cum jejunium adventus Domini quadraginta diebus ageretur, neque illud ante meridiem solvere liceret, Patriarcham tamen predictum novitio ritu a die festo Sanctae Barbarae exordium decrevisse.

Praeterea in honorem Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli dies triginta, aut pauciores Maronitas jejunare consueverunt, ab eodem vero decessore tuo quindecim solos dies jejunandum constitutum esse, universi etiam resagante consuetudine orientis. Cumque hebdomadam quadragesimam precedentem natio vestra lacticiis solis sine carnibus transire consueverit, nunc carnibus vesci passim omnes solere.

Quod in benedicenda Mensa Sacerdos panem primum amplius non benedicit, neque adstantibus tribuit, sicut usus erat, sublatum hoc etiam more multis in locis:

Quos, ut restituant, facultas ei conceditur.

§. 3. Quas quidem antiquas consuetudines, quoniam nihil contra fidem catholicam habere dignoscuntur, restitui, & servari, ut praefertur, libere posse quibuscumque Decretis, Constitutionibus, & ordinationibus predicti Patriarchae contrariis non obstantibus, auctoritate apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

Anathemate feriuntur Episcopi in exercitio suae jurisdictionis perturbantes.

§. 4. Insuper, quoniam sic etiam expedire in Domino accepimus, sub anathematis poena prohibemus, firmis remanentibus Sacrorum Canonum, & apostolicarum Constitutionum poenis, ne quisquam impofterum audeat fraternitatem tuam, tuosque Successores violenter inducere quovis modo ad promovendum aliquem ad dignitates, vel gradus, seu Ordines ecclesiasticos, neve Episcopos, aliosque Prelatos ecclesiasticos quomodolibet per se, vel alios impediatur, quominus suam possint ecclesiasticam jurisdictionem in subditos suos ubicumque locorum

Adhortatio ad Patriarcham Populos monent, ne Maronitas molesti fiat.

rum intra fines sui Territorii constitutos, juxta Sac. Canonum statuta libere exercere.

§. 5. Praeterea Sacrorum Canonum Decreta illa, quae ecclesiasticis personis in sortem Domini vocatis debitum honorem habendum esse decernunt, ac gravissimas poenas transgressoribus irrogant, inviolata apud nationem vestram vigere, ut par est, putabamus. Verum magno animi nostri dolore accepimus, non raro contra illa committi, ac humani generis hostis suggestionem tam seculares, quam Regulares ecclesiasticas personas laicorum Maronitarum injuriis affici, ac violentas manus non raro perpeti, eodemque tanquam laicos tributis, & vectigalibus angariari, immunitatis divino jure illis concessae, nulla habita ratione, propter quae non dubitamus irridere vos ab inimicis vestris, & quod deterius est, divinam Majestatem gravissime offendere, est ad iracundiam illam provocare. Quare fraternitatem tuam hortamur, & enixe in Domino requirimus, ut scelera hujusmodi evellere a Populo isto omnino procures, neque permittas illos in tantis afflictionibus Deum oblivisci, ne aggravet in dies super vos manum suam.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus premissis, & aliis contrariis quibuscumque. Curet igitur fraternitas tua, zelo charitatis Dominice super gregem istum, cujus Pastor constituta est, ita in dies melius intendere, ut fructum, quem Dominus a Nobis expectat, accipiat, teque Regni coelestis muneribus abundantius donet, quod, ut per viscera misericordiae suae tribuere dignetur, supplices exoramus, & apostolicam benedictionem tibi iterum impertimur.

Datum die 24. Feb. 1611. An. VI.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Sexcentesimo Decimo Sexto Calendae Martii Pontificatus nostri Anno VI.

CLXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Fabritius Verospius Commissarius deputatur ad componendas lites exortas super confiniis, & juribus pascendi inter Civitates Reatinam, & Ducalem, necnon Universitates, & homines Terrarum, Montis Leonis, & Leonisae.

Dilecto Filio Magistro Fabritio Verospio in utraque Signatura nostra Referendario.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecto Filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Deputatio de qua in Rubrica cum facultatibus necessariis.

§. 1. UT omnibus controversiis super confiniis, & juribus pascendi inter dilectos filios Communitatem, & homines Civitatis Nostre Reatinae ex una, ac Universitatem, & homines Civitatis Ducalis, ac Terrae Cantalicis ex altera locorum Pontis Curvi similiter ex una, ac universi-

tatem, & Homines Terrae Roccha Guillelmae item ex altera, nec non inter universitatem, & homines Terrae Montis Leonis pariter ex una, & universitatem, & homines Terrae Leonisae Status Ecclesiastici, & respective Regni Neapolitani ex altera similiter partibus vententibus finis perpetuus amicabiliter, quod & maxime cupimus, imponatur, ac de tua fide, prudentia, integritate, ac doctrina in aliis gravibus negociis Nobis probatis plurimum in Domino confisi; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, Te ad hoc negotium Commissarium Nostri Apostolicum deputamus, Tibique, ut ad loca differentiarum te personaliter conferas, committimus, & mandamus, & quascumque differentias, lites, ac controversias tam confinium, quam jurium pascendi predictorum, & alias quascumque inter utrumque Statum, ac ditionem temporalem, subditosque predictos concernentes audire, nec non cum Deputatis a dilecto filio nobili viro Petro de Castro Comite de Lemos ejusdem Regni Neapolitani Prorege convenire, & cum eisdem de his quaecumque necessaria, & opportuna tibi visa fuerint, tractare, ac terminare, nec non tractatus, terminationes, & conventiones ad communem dictorum populorum utilitatem cum eisdem Deputatis in scripturam redigere, & contractus super eisdem celebrare, quascumque Communitates, & homines Civitatum, Terrarum, & locorum Nobis, & Apostolicae Sedi subditorum, pro observantia omnium, & singulorum quae terminaveris, & stabiliveris obligando, & pro executione omnium, & singulorum premissorum Universitatibus, & quibuscumque personis subditis nostris predictis cujusvis status, gradus, conditionis, & qualitatis, etiam quantumvis privilegiatis, & exemptis tam Ecclesiasticis etiam Regularibus cujusvis ordinis quantumvis exempti, quam laicis, & Baronibus, Comitibus, & Marchionibus, & aliis quibuscumque, cujuscumque dignitatis, & praeheminentiae, auctoritate nostra, praecipere, & mandare, nec non etiam unum, vel plures Commissarios cum simili, vel limitata facultate deputare, & alias quascumque provisiones, quae tibi magis necessariae videbuntur, facere, nec non ad pecuniaris tui arbitrio applicandas, & corporales poenas, earum executionem contra inobedientes, transgressores ordinationum tuarum, & similiter contra eos, quos ex subditis nostris aliquid innovasse, aut contravenisse confiterit, concordias, & Transactionibus peractis, procedere, & non solum terminos finium locorum predictorum, & illorum situationes, & recognoscere, declarare sed etiam in illis locis, in quibus terminorum vestigia non apparebunt, novos terminos apponere, & constituere, & poenas etiam gravissimas contra amoventes, vel occultantes dictos terminos etiam pro tuo arbitrio imponere, atque in omnibus, & singulis predictis simpliciter, & de

de plano, sola facti veritate inspecta, ac omni, & quacumque appellatione remota etiam procedere, quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes citan., & sub censuris, & poenis arbitrio tuo similiter moderan., & applican. inhibere, etiam per edictum publicum, confito tibi, quantum sufficere videbitur de non tuto accessu, citare, attentata, innovata quacumque revocare, & in pristinum restituere, & singulis diebus, & horis etiam feriatis in honorem hominum procedere, & demum cetera omnia, & singula, quae in praemissis, & circa ea necessaria quomodolibet fuerint, seu opportuna, etiam si talia sint, quod specialiter nota digna essent, & specialem requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Obstantibus
lunur.

§. 2. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad Judicium non trahatur, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quancumque Civitatum, Terrarum, & locorum, ac Ecclesiarum Monasteriorum, & Regularium locorum quorumcumque, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, Indultis, & literis apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 24. Maii 1611. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CLXX.

Mandatum Episcopo Ceneten., ac ejus in spiritualibus Vicario Generali, nec non Communitati, & Hominibus dictae Civitatis, ne eorum quisque aliquid super appellatione causarum in praedictum dictae Ecclesiae, & Sedis Apostolicae innovare praesumat, sed omnino Monitorium Clement. Papae VIII. observari super hac re emanatum curet.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Fratri Episcopo Ceneten., ac dilectis filiis ejus in spiritualibus Vicario Generali, nec non Communitati, & Hominibus Civitatis Ceneten., ceterisque praesentes litteras visuris, lecturis, seu auditis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Recensentur
et, quae per
Clementem
VIII. gesta
sunt.

§. 1. Aliis fel. record. Clemens Papae VIII. Praedecessor Noster ad tuenda ex pastoralis muneris debito Sedis Apostolicae, & Ecclesiae Ceneten. jura, cum Civitas Ceneten. hujusmodi etiam in tempo-

ralibus Episcopo Ceneten. pleno jure subiecta esset, prout ad praesens est, & ideo appellationes a sententis pro tempore a Tribunali Curiae Episcopalis Ceneten. latis, etiam in causis mere prophanis tam Civilibus, quam Criminalibus ipso jure ad Apostolicam Sedem devoluantur, & in causis hujusmodi Ecclesiae Ceneten. in quasi possessione existeret, prout ad praesens etiam existit, ne appellationes hujusmodi ad alios quoscumque, praeterquam ad ipsam Apostolicam Sedem, a quoquam temere interponerentur, opportune providere volens, universos, & singulos Cives, Incolas, & Habitantes Civitatis Ceneten. praedicti Episcopi Ceneten. non solum spirituali, sed etiam temporali jurisdictioni subiectos, per suas in hujusmodi forma Brevis expeditas literas, sub Dei Omnipotentis, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, ac suae indignationis, nec non excommunicationis latae sententiae poenis, a quibus non nisi a se, & Sede praedicta praeterquam in mortis articulo quisquam absolvi posset, monuit, iidemque universis, & singulis districte praecipiendo mandavit, ne quisquam eorum a quibusvis sententiis in Tribunali dictae Curiae Episcopalis, super quibusvis causis etiam mere prophanis tam civilibus, quam criminalibus, eo usque latis, aut deinceps in perpetuum quancumque ferendis, appellationes ad quoscumque Judices saeculares, etiam Principes, & Senatum, Rempublicam, seu quoscumque alios, cujuscumque illi gradus, dignitatis, & conditionis forent, etiam Ducali, Regali, vel Imperiali dignitate praesurgentes, interponere auderent, vel praesumerent, sed ad se, & Romanam Pontificem pro tempore existentem, Sanctamque Sedem Apostolicam, ad quos solos causarum dictarum appellationum cognitio pertinet, illas interponere omnino deberent, annullans etiam de plenitudine potestatis, ac irrita declarans quacumque Decreta, Leges, & Ordinationes in contrarium quomodolibet facta, seu tunc imposterum facienda, nec non appellationes ad praedictos, & alios quoscumque interpositas, seu tunc interponendas cum omnibus inde sequentis, & sequentis, ac illa, & illas nullius roboris, & momenti, ac minime attendenda esse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & definiti debere decernens, & alia disposuit, & ordinavit, prout in literis praedictis Dat. apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1600. Pontificatus sui Anno Nono plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli nedum contra dictarum literarum tenorem, & prohibitionem, sed alia etiam attentare tractent, seu jam forsitan attentaverint, in Sedis Apostolicae praedicta, & dictae Ecclesiae Ceneten. illarum quod jurium, & auctoritatis praedictum.

Nos

Sed his non obstantibus cum nonnulli aliqui attentaverint contra jura Sedis Ap. & Ecclesiae Ceneten.

1611.
Paulus sub
gravissimis
penis ex quo
a praed. Cle-
mente statuta
sunt, praecipit
observari.

CLXXI.

Extensio facultatum Nuncii apud Regem Hungariae ad Regnum Bohemiae, ad beneplacitum Pontificis.

Ex Regest. in
Secret. Breo.

Ven. Fratri Placido Episcopo Meliten. ad charissimum in Christo filium nostrum Mathiam Hungariae, & Bohemiae Regem Illustrissimum Nostro, & Apostolicae Sedis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Aliis Te ad charissimum in Christo filium nostrum Mathiam tunc Hungariae Regem designatum nostrum, & Apostolicae Sedis Nuncium cum potestate legati de latere destinavimus, & ut quae Regni Hungariae, illiusque Provinciarum, & locorum, ac personarum eorumdem saluti, & statui opera tua consuleretur, certas tunc expressas facultates concessimus, prout in aliis nostris in simili forma Brevis sub die 21. Augusti 1608. expeditis literis plenius continetur.

Episcopus Melitenensis Nuncius designatus ad Regem Hungariae.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, idem Mathias Bohemiae Rex creatus fuerit; Nos, ut personis similiter praedicti Regni Bohemiae, ac personarum, & locorum illi adjacentium opportune consulere, teque erga illos utilem, & benignum exhibere possis, Tibi, quem apud eundem Mathiam etiam Bohemiae Regem nostri, & Sedis Apostolicae Nuncium, ut par est, munere fungi debere intendimus, easdem facultates tibi, ut praesetur, concessas, quas praesentibus pro expressis haberi volumus, in praedicto Bohemiae Regno, ac Provinciis, & locis illi adjacentibus concedimus, Teque illis omnibus, & singulis, etiam in Bohemiae Regno praedicto, ad nostrum, & Sedis Apostolicae beneplacitum uti, illasque exercere libere, & licite posse decernimus, & declaramus.

Facultates ei ad Bohemiae Regnum extenduntur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis tolluntur.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 24. Maii 1611. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Dat. die 24. Maii 1611. An. VI.

H h h In-

Clausulae.

Presentibus publicanda.

Dat. die 21. Maii 1611. An. VI.

§. 3. Nos, quibus etiam pro nostri pastoralis officii debito incumbit omnium Ecclesiarum, & praesertim Sedis Apostolicae jurium, & auctoritatis defensor, iidem Clementis vestigiis inherentes, omnibus, & singulis personis in dictis literis expressis, aut quomodolibet comprehensis, sub eisdem Dei Omnipotentis, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostrae indignationis, nec non excommunicationis ipso facto incurrendis poenis, a quibus non nisi a Nobis, & Sede praedicta praeterquam in mortis articulo constitutus quisquam absolvi possit, tenore praesentium mandamus, ne eorum quisquam per se, vel alium, seu alios directe, vel indirecte, seu aliis quomodolibet contra praedictarum literarum tenorem, aut alias quomodolibet comprehendens, & qualitercumque quidquam facere, vel alio quocumque modo in Sedis Apostolicae, & dictae Ecclesiae Ceneten., illarumque jurium, & auctoritatis praedictae attentare, aut innovare praesumat: immo, si quid in contrarium jam forsitan attentatum est, aut imposterum attentabitur, vel innovabitur, illud etiam ex nunc, prout ex tunc postquam attentatum, seu innovatum fuerit, cum omnibus inde sequentis, & sequentis de Apostolica plenitudine potestatis similiter tenore praesentium irritamus, & annullamus, ac nullius roboris, & momenti esse, ac fore;

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quid quid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus, contrariis quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Volumus autem, & apostolica auctoritate decernimus, ut praesentes litterae, seu illarum exempla in Urbe ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, vel in Civitate Ferrariae affixa ita omnes ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Maii 1611. Pontificatus Nostri Anno Sexto. (a)

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.
(a) Aliae quoque similes, ejusdemque tenoris litterae expeditae eadem die sunt cum sequenti Decreto, videlicet: Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, ut praesentes litterae, seu illarum exempla ad valvas dictae Ecclesiae Ceneten. affixa, ita omnes ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Finis Tomi Quinti Partis Tertiae.